

úřadům, nehledě ani k tomu, že bylo vydáno v době pozdější, kdy st- nesporně již nebyl ve službách uherského státu.

Nař. to nelze tudíž pokládati za právní pramen, který by mohl být základem pro řešení sporného případu a nemohla jím také dosud platná zákonná právní ustanovení o nabývání a pozbývání státního občanství být zrušena.

Dle § 3 uvedeného úst. zák. platí o nabývání a pozbývání státního občanství dosavadní ustanovení, pokud nebyla tímto zákonem změněna.

Pro tento případ mohla by přicházeti v úvahu jen ustanovení zák. čl. L: 1879, který uvedeným úst. zák. nebyl dotčen, a podle jehož § 30 mohou příslušné úřady vysloviti ztrátu státního občanství toho, kdo bez jejich dovolení vstoupil do služeb cizího státu, když na jejich vyzvání v ustanoveném čase ze služby té nevystoupí.

Totoho ustanovení se úřad v nař. rozhodnutí nedovolává a také netvrdí, že by zde byly dány všechny předpoklady, které paragraf ten pro tento případ stanoví.

Dovolává-li se žal. úřad ustanovení toho teprve v odvodním spisu, nemůže nss k tomu přihlížeti, poněvadž přezkoumává nař. rozhodnutí jen dle jeho obsahu. Ostatek ani ze spisů není patrné, že by byl úřad zjišťoval, jsou-li dány předpoklady uvedeným ustanovením žádané, zejména i zda st-1 měl svobodnou vůli jednání, pokud byl ve službách cizího státu a zda si byl vědom své státní příslušnosti.

Poněvadž tedy nař. rozhodnutí nemá dostatečného podkladu ani skutkového ani právního, odporuje zákonu a bylo je proto zrušiti.

č. 3086.

Nemocenské pojištění: O pojistné povinnosti služebných — právní věta jako při Boh. 2592 adm.

Administrativní řízení: K otázce významu sněmovních materiálů pro výklad zákona.

(Nález ze dne 10. dubna 1924 č. 147).

Prejudikatura: Boh. 2592 adm.

Věc: Otakar G. v Praze proti rozhodnutí ministrestvu sociální péče (za zúčastněnou stranu okr. nemoc. pokladnu na Smíchově adv. Dr. Stanislav Hendrych z Prahy) o nemocenské pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Min. soc. péče potvrdilo nař. rozhodnutím v pořadí instancí výměr osp-é na Smíchově z 27. března 1922, jímž st-1 byl uznán vinným přestupkem § 31 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., jehož se dopustil tím, že nepřihlásil Marii T. k okr. nemoc. pokladně na Smíchově, a odsouzen dle § 67 k pokutě 20 K po případě k trestu vězení v trvání 48 hodin, dále pak uznán povinným, aby doplatil dle § 33 nem. zák. pojistné příspěvky za čas od 1. srpna 1921.

O stížnosti, namítající nezákonnost nař. rozhodnutí a tvrdící, že Marie T. pojistné povinnosti nemocenské nepodléhá, uvážil nss toto:

V nález. Boh. 2592 vyslovil nss právní názor, že osoby, zaměstnané v služebním poměru v domácnosti jako služky obligátnímu nemocenskému pojištění podle zák. z 15. května 1919 č. 268 Sb. podrobeny nejsou.

Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě.

Při ústním veřejném líčení snažil se zástupce zúčastněné strany vyvrátiti správnost názoru toho poukávav k obsahu parlamentárních materiálů zák., k nimž bylo dle pravidel §§ 6 a 914 o. z. o. přihlížeti a z nichž vysvitá jasně, že bylo úmyslem zákonodárce, služky v domácnostech podrobiti povinnosti pojistné.

K těmto vývodům jest poznamenati, že nss dospěl k právnímu názoru, jenž zástupcem zúčastněné strany byl napadán, řídě se — jak v cit. nálezu je výslovně řečeno — právě pravidlem § 6 o. z. o. (§ 914 jednající o výkladu smluv soukromého práva v úvahu bráti nelze), že zákonu nelze přikládati jiný rozum, než který vychází z vlastního významu slov v jejich souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce.

Za úmysl zákonodárce lze však uznati jedině to, co je v zákoně vysloveno, a nikoliv úmysly a náhledy činitelů na sdělávání zákona účastných, které v textu zákona vyjádřeny nejsou, a záleží jen na tom, jakou právní normu zákon vskutku obsahuje a jaký je úmysl této normy.

Uznal-li žal. úřad nař. rozhodnutím, že st-l jest vinným přestupkem § 31 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., nepřihlásiv Marii T. k okr. nemoc. pokladně na Smíchově, a povinným, aby doplatil dle § 33 nem. zák. pojistné příspěvky za dobu od 1. srpna 1921, — vycházel z právního náhledu, že Marie T. v domácnosti st-le jako služka zaměstnaná obligátní nemocenské povinnosti podléhá. Názor tento nesrovnává se však se zák. a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3087.

Spolkové právo. — Administrativní řízení: I. * Předpisují-li stanovy, že písemnosti spolkové musí býti podepisovány předsedou a jednatelem (§ 4 lit. f) zák. spolk. z r. 1867), nestačí, je-li odvolání jménem spolku podané podepsáno pouze předsedou, třeba že jest předseda podle stanov povolán spolek na venek sám zastupovati (§ 4 lit. h) téhož zákona). — **II. *** Správní úřad není povinen, odvolání podané spolkem, které není statutárně podepsáno, vraceti k doplnění.

(Nález ze dne 10. ledna 1924 č. 174).

Prejudikatura: Boh. 626 adm.

Věc: Zemský svaz německých střelců v Děčíně proti ministerstvu vnitra (odb. rada Dr. Václ. Dusil) o odmítnutí odvolání pro formální vady.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím odmítl žal. úřad projednati dle všeob. zák. spolčovacího odvolání stěžujícího si spolku do rozhodnutí zsp-é v Praze z 26. května 1922, poněvadž tato stížnost jest podepsána pouze